

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΡΟΣ Α'

ARCANGELLO CORELLI

(1653 - 1713)

Κοντσέρτο Γκρόσσο για δύο βιολιά, βιολοντσέλο, έγχορδα και τσέμπαλο

σε Φα μείζονα, Έργο 6 αριθ. 9

- I. Largo (Preludio)
- II. Allegro (Allemanda)
- III. Vivace (Corrente)
- IV. Allegro (Gavotta)
- V. Adagio - Vivace (Minuetto)

ANTONIO VIVALDI

(1678 - 1741)

Κοντσέρτο για βιολοντσέλο, έγχορδα και τσέμπαλο

σε Λα Ελάσσονα, RV 422

- I. Allegro
- II. Largo
- III. Allegro

JOHANN SEBASTIAN BACH

(1685 - 1750)

BRANDENBURGISCHES KONZERT

Αριθ. 3 σε Σολ μείζονα

- I. Allegro
- II. Adagio
- III. Allegro

ΜΕΡΟΣ Β'

JOSEPH HAYDN

(1732 - 1809)

Κοντσέρτο για βιολιά τσέμπαλο και ορχήστρα

σε Φα Μείζονα

- I. Allegro moderato
- II. Largo
- III. Presto

ΝΙΚΟΣ ΣΚΑΛΚΩΤΑΣ

(1904 - 1949)

ΠΕΝΤΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ ΧΟΡΟΙ ΓΙΑ ΕΓΧΟΡΔΑ

- I. Ηπειρώτικος
- II. Κρητικός
- III. Τσάμικος
- IV. Αρκαδικός
- V. Κλεντικός

ARCANGELO CORELLI

Κοντσέρτο grosso σε φα μείζ, έργο 6, αρ.9

Το 9ο κοντσέρτο του έργου 6 του Κορελλι, έχει έναν διαφορετικό χαρακτήρα από τα προηγούμενα. Οριστικό αποτελεί ένα κοντσέρτο "να κίμερι" και όπως όλα τα έργα αυτού του είδους αρχίζει με ένα αργό "Πρελούδιο", το οποίο διαδέχονται τα χορευτικά μέρη "Allemanda", "Corrente", "Gavotta" και "Minuetto", το οποίο έχει μια σύντομη αργή εισήγηση.

Το "Πρελούδιο" της αρχής αποτελεί μια καθόλη επίδραση της Γαλλικής "εισαγωγής" της εποχής.

Η "Allemanda" (Allegro), είναι ένας θεσησώδης και περιεκτικός χορός Μπαρόκ και είναι πολύ κοντά στην λεπτότητα, τον θεματικό πλούτο και την ευρεία στην διαχείριση των θεμάτων μιας αλασκικής οντας. Χαρακτηριστική εννοητικότητα και μια έξυπνη τεχνική επαναφοράς θεμάτων στην "αρχή. Ακόμα και η υπαλή "Corrente" (Vivace, 3/4) που ακολουθεί, με εννοητικότητα σε "tutti", είναι γραμμένη θεματικά σε αρμονία και ρυθμική.

Ακολουθεί μια χρησιμοποιημένη μορφή "Gavotta" (Allegro), χρησιμοποιήσιμη σε δύο ίδια μέρη, που παίζονται πρώτα από το κοντσέρτινο, για να επαναληφθούν εντέλει αταράχιστα από όλα την ορχήστρα, η για να σχολολογήσει με μια πικρότερη νίκη μαζί και έχει προστεθεί ένα ακόμα μέρος στην βιολιά. Είναι αβέβαιες η περίπτωση που το grosso χρησιμοποιείται για να δίνει έμφαση στην δυναμική διαφορά της ορχήστρας και όχι να παρηγορηθεί διαφορετικά μουσικά όργανα, ή να αναδείξει το θέμα.

Το Adagio, που αποτελεί την εισήγηση στο "Minuetto", είναι μια αυτοσχεδιαστική μουσική πρόοδος που σχηματίζεται με αντίθεση ανάμεσα στο τέμπο και την τονικότητα του ζευγαριού μουσικού μέρους το οποίο εισάγει, ένα χορευτικό μέρος με μια πικρή μορφή τριών: ένα κύριο τμήμα μενιέτο (8+8 μέτρα με μια άμεση "codetta"), που ακολουθεί δύο φορές, με ένα μέρος concertante ανάμεσά τους, κάτι που το κάνει να είναι περισσότερο μέρος κοντσέρτου παρά σε χορευτικό ύφος.

ANTONIO VIVALDI

Κοντσέρτο σε λα ελάσ, για τσέλο, έγχορδα και τσέμπαλο, RV 422

Έχοντας λάσει το βιοτικό του πρόβλημα ο "κόσκιος πατέρας", με τον διορισμό του στο σημαντικό μουσικός της "Οπεντάλε ντελλα Πιέτα", ασχολήθηκε κυρίως με το να γράφει μουσική.

Αποτέλεσμα αυτής της αποδεδειγμένης ενσυναίσθησής του με την σύνθεση ήταν ένας πρωταίος αριθμός έργων, ανάμεσα στα οποία πάνω από 500 κοντσέρτα. Αξ' αυτά 230, η μεριά του λιντός, ανήκουν στο βιολιά, σκεπταμένο όργανο του συνθέτη που ήταν αξίος συνεχιστής της φήμης του πατέρα του, ο οποίος αναμερόταν σαν αξιωματικό στον "Όθλο των Ξένων για την Βενετία" (έκδοση 1713).

Παρά την απειλή του όμοιου αυτή δεν οργάνωσαν και τα άλλα όργανα της ορχήστρας και κυρίως το τσέλο και το φέδοντο.

Ο Βιόλντιν, λόγω μορφή και προερχόμενο στο κοντσέρτο του για βιολιά, επιβάλλοντας τον τριμερή χαρακτήρα, την αντίθεση των ήπι προς τα sol και καθιερώνοντας στο μέρος των βιολιών, μια ιδιαιτερή χαρακτηριστική δυναμική και έναν λινισμό, που μέχρι τότε, ήταν οριστικά ανύπαρκτος.

Η αυτονομία του ορώ των οργάνων, άνοιξε καινούργιους δρόμους στην μουσική και η ποιότητα της γραμμής του είναι αυτή που οδηγεί, στην μέση Μπαζ, ανάκαμψη του.

JOHANN SEBASTIAN BACH

Βραδερβούργιο κοντσέρτο Νο 3, σε σολ μείζ.

Τα έξι Βραδερβούργια κοντσέρτα του Μπαχ που οφείλουν την ονομασία τους στο ότι είναι αφιερωμένα στον κόμη Χριστόφο Λουδοβίκο του Βραδερβούργου-Βιανρόντα ορεινοχηματιστές μηχανοκίνητες ήταν μερικών διαστάσεων.

Το κοντσέρτο Νο 3, αναπτύσσεται αποκλειστικά με τα έγχορδα, καταλαμβάνοντας να ηττάται οργάνο από τρία τμή. Σ' αυτό το κοντσέρτο ο Μπαχ, σκεπάζει τους δεξιούς του με την οριτική και τα πολλά μικρά της μέρας, γράφοντας το σε τρία, αλλά με τα, δεύτερο και τρίτο (Adagio-Allegro), ενωμένα.

Το πρώτο μέρος του κοντσέρτου έχει μια δυνατή και ρομποτική γραμμή, είναι ένα ξεπνο, συνεχής παρμένη ανάμεσα στα τρία τμή των εκτελεστών. Το κομμάτι αυτό, είναι χαρακτηριστικό της δημιουργικής δύναμης του Μπαχ, με τα αβλαβή τεχνικά μέσα, δημιουργώντας μια όρεξη αρμονική ένταση. Το δεύτερο μέρος, είναι αρκετά διαφορετικό στο ύφος του, εξ ίσου όμως περιηγημένο στην δομή του.

JOSEF HAYDN

Κοντσέρτο για βιολιά, έγχορδα και τσέμπαλο σε φα μείζονα

Εντέλει αποκαταμένος στο πρόβλημα επιβίωσης ο Χάιντν, όπως στην επιμέλεια των Εστέρων, αρκούσε οργάνων ολοκληρωτικά στην σύνθεση για τα δύο θέατρα που λειτουργούσαν στα ανάτορα, την μόνιμη ορχήστρα της αυλής, καθώς και προσωρικά μουσικά σχήματα ή και μετακίνητες διασκέψεις εκτελεστών. Είναι χαρακτηριστικό ότι, αν εξαιρεσώμε τις 12 συμφωνίες του Λονδίνου, τις 6 πρώτες και τα δώδεκα πρώτα κοντσέρτα του (έργα 1 και 2), ο συνθέτης γράφει όλα τον τα έργα στο Εστέρας.

Ανάμεσα στο τσέλο και από πλευρές όρκου, αλλά και από πλευρές ποιότητας μουσικό του έργα, περιλαμβάνονται και μερικά κοντσέρτα, 15 για πιάνο, 8 για βιολιά, 5 για τσέλο, 1 για κοντραβιόλο, 2 για κόρνο, 1 για τρομπέτα, 2 για όμποε και 5 για δύο λύρες για μπάμπο, που είχαν συνθέσει για να παίζονται από γνωστούς καλεσμένους του Εστέρας.

Παρά ότι αποδεδειγμένος, ή συνθετική του ευσταθεία ήταν η αναγνώση του Gradus ad Parnassum του Fux και η δέσμευσή του Porpora, ο Χάιντν επέβαλλε το σχήμα του κοντσέρτου έγχορδων, για το οποίο και έγραψε πρωτοσυγγήματα.

Τα κοντσέρτα που έχουν βαθύτατα επιρροή, μικρά μέχρι σημείου μίμησης, από τον Βιόλντιν και τον Κ.Φ.Ε. Μπαζ.

ΝΙΚΟΣ ΣΚΑΛΚΩΤΑΣ

Πέντε Ελληνικοί χοροί για έγχορδα

Οι "Πέντε Ελληνικοί χοροί" για έγχορδα, μεταγράφησαν από τον συνθέτη από το ονομαστό πρωτότυπο έργο του "36 Ελληνικοί χοροί" για ορχήστρα. Ο Σκαλκώτας, που πάντα δούλεψε πάνω στην Ελληνική λαοδοσιακή μουσική, είχε αρχίσει να ασχολείται μαζί τους από το 1932 στο Θεσσαλονίκη, αλλά χρησιμοποίησε δύο γεγονότα για να δώσει πάνω τους αβέβαια και ουσιαστικά. Το ένα ήταν η πρόκληση του πατέρα του Αλεξάνδρου, μετά την επιστροφή του στην Αθήνα (1933) και στην μέση μιας πικρόδον μεγάλης απροβλεψίας και το δεύτερο η εκδίκα της Μίλλας Μερμέ, η οποία είχε την ιδέα να δώσει λαοδοσιακό υλικό σε διαφορετικούς Έλληνες συνθέτες, χρησιμοποιώντας τους να το σχολιάσουν και να το μεταγράψουν. Στον Σκαλκώτα έδωκε διανομή και προεργασίες από την Κρήτη και την Σάφο. Σύμφωνα με τα λόγια της Μίλλας Μερμέ, ο Σκαλκώτας ήταν ίσως ο λιγότερος συνηθισμένος, αλλά και αυτός που στο τέλος της έδωσε την μεγαλύτερη ικανοποίηση.

Ο συνθέτης επιμελήθηκε από το πρώτο νύκτο του "Μουσικού Λαογραφικού Αρχείου" και συμπλήρωσε το υλικό του για τους "36 Ελληνικούς χορούς", η αναρίθμηση, τις 3 σελίδες από 12 Ελληνικούς χορούς, όπως ουσιαστικά είναι γραμμένο το έργο. (Το έργο κυκλοφόρησε πλήρως μόλις το 1991, από την Κρητική Φολκλорική Ορχήστρα των Ορεινών και την επιμέλεια "ΑΥΡΑ", χωρίς στην χορηγία του Πανεπιστημίου Αθηνών, στην σειρά "Μουσικές εκδόσεις του Πανεπιστημίου Αθηνών").

Από τους χορούς, ο Σκαλκώτας μετέγραψε 9, για έγχορδα (κοντσέρτο, μορφή και μεγάλη ορχήστρα έγχορδων κ.λπ.), από τους οποίους εκδόθηκαν 5 που ουσιαστικά αποτελούν μια οριτική. Ο μουσικολόγος Walter Goch, που σκέπτεται, δημοσιεύει και σχολιάζει αυτήν την οριτική, στην οποία ο ίδιος πρόσθεσε το μέρος του κοντραμπάσο, θεωρούσε ιδανική την απόδοσή τους από μια ορχήστρα 10-15 έγχορδων και όχι από μεγαλύτερη.

Οι 5 χοροί είναι: "Ηπειρώτικος", που βρίσκεται ο "να ηπειρωτικό μουσικό παραδοσιακό με ηπειρώτη διαθεση. "Κρητικός" πάνω σε γνωστό παλιό (πεντοσύλλη), "Τσάμικος" πάνω στο "Ένας απτός", "Αρκαδικός", ένας φωτεινότερος λαϊκός σκοπός που ο συνθέτης αποδίδει στην Αρκαδία και ο "Κλεντικός", που πολλοί τον θέλουν χαρακτηριστικό, μια και τα κλεντικά τραγούδια είναι κυρίως αργά, νοσταλγικά και πολύ μελαγχολικά σε αντίθεση με τον χορό που έχει έντονο ηρωικό χαρακτήρα.

ΑΣΚΑΡ ΜΠΟΥΡΙΜΠΑΕΒ - βιολοντσέλο

Γεννήθηκε στην Αλμα-Ατα του Καζακστάν. Σπούδασε στο Special School of Music και στο State Conservatoire της Αλμα-Ατα, με καθηγητή τον D. Baspayev. Συνέχισε τις σπουδές του στο State Tchaikovsky Conservatoire της Μόσχας, με καθηγητή τον S. Καζανόφ. Εδίδαξε βιολοντσέλλο στο State Conservatoire της Αλμα-Ατα. Από το 1988 διδάξει βιολοντσέλλο στο Κονσέρβатор Εγγόρδων του Καζακστάν. Έχει συμμετάσχει ως σολίστ με πολλές ορχήστρες και έχει κάνει ηχογραφήσεις για το ραδιοφωνικό και την τηλεόραση. Έχει εμφανιστεί στη Ρωσία, Ιαπωνία, Τσεχοσλοβακία, Βουλγαρία, Ιταλία, Γερμανία, Τσεχία και Ελλάδα. Είναι μέλος του Κονσέρβатор Πατρών και καθηγητής στο Δημοτικό Ωδείο Πατρών.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΙΔΗΣ - βιολί

Γεννήθηκε στην Αλμα-Ατα του Καζακστάν. Σπούδασε στο Special School of Music και στο State Conservatoire της Αλμα-Ατα, με καθηγητή τον V. Hess. Έκανε μεταπτυχιακές σπουδές με τον καθηγητή B. Beletsky, στο State Tchaikovsky Conservatoire της Μόσχας. Από το 1984 ήταν εφέκτορ στην Κρατική Συμφωνική Ορχήστρα του Καζακστάν, ενώ από το 1988 ήταν Α' βιολί στο Κονσέρβатор Εγγόρδων του Καζακστάν.

Εδίδαξε στην τάξη Κονσέρβатор Εγγόρδων στο Conservatoire της Αλμα-Ατα. Έχει συμμετάσχει ως σολίστ με πολλές Συμφωνικές Ορχήστρες και έχει κάνει ηχογραφήσεις για το ραδιοφωνικό και την τηλεόραση. Έχει ηχογραφήσει δύο Album με έργα συνθέτων του Καζακστάν. Έχει εμφανιστεί στη Ρωσία, Γερμανία, Ιταλία, Τσεχία και Ελλάδα. Είναι μέλος του Κονσέρβатор Πατρών και καθηγητής στο Δημοτικό Ωδείο Πατρών.

ΓΚΟΥΑΝΟΡ ΜΠΟΤΙΝΗ - τσέμπολο

Γεννήθηκε στην Τιμπεκάνη του Ουζμπεκιστάν. Σπούδασε στο Special School of Music «Usrupski» της Τιμπεκάνης, με καθηγητή την E. Gelbuch, απ' όπου αποφοίτησε με άριστα.

Συνέχισε τις σπουδές της στο State Musical Pedagogical Institute «Gnessins» της Μόσχας, με καθηγητή την W. Nosina. Εδίδαξε στο Κρατικό Ινστιτούτο Πολιτισμού της Μόσχας. Έχει συμμετάσχει ως σολίστ με πολλές Ορχήστρες και έχει κάνει ρεσιτάλ σε πόλεις της Ελλάδας και του Εξωτερικού.

Έχει κάνει ηχογραφήσεις για το ραδιοφωνικό και την τηλεόραση. Είναι μέλος του Πάνο Τρίο των Σολιστ της Πάτρας και καθηγήτρια στο Δημοτικό Ωδείο Πατρών.

ΟΙ ΣΟΛΙΣΤ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ

Διευθυντής Ορχήστρας: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΟΤΙΝΗΣ

ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξόρχων

Γιάννης Μαυρίδης

Μαριάννα Σαφόροβα

Βλαντισλάβ Ιβάνοβ

Γιώργος Χαλδονγιαννίδης

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Σέρικ Σιρλιμπάεβ-κορυφαίος

Ολγα Μιλκόβα

Άλλα Σελαλμαζιόη

Γκόρ Σελαλμαζιόη

ΒΙΟΛΕΣ

Ρόμπερτ Σμαγκουλαβ-κορυφαίος

Λαρίσα Βιλεγκζάνινα

Σβετλάνα Χμούροβα

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Άσκαρ Μπουριμπάεβ-κορυφαίος

Νικόλαϊ Κορμασάροβ

Γιούρι Μπερσάνοβ

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΣΟ

Ηρακλής Σαμελιόης

ΤΣΕΜΠΑΛΟ

Γκούλντορ Μπότινι

Το 1991 το Διοικητικό Συμβούλιο του Δημοτικού Ωδείου Πατρών, υλοποίησε ένα φιλόδοξο οραματισμό: τη δημιουργία Ορχήστρας Δωματίου, με στόχο να συμπληρώσει με εξαιρετικές μουσικές εγγόρδων το διδακτικό δυναμικό του Ωδείου και να λειτουργήσει στην Πάτρα και την Δυτική Ελλάδα ένα κλασικό μουσικό σχήμα. Για την ορχήστρα αυτή επιλέχθηκαν αξιόλογοι μουσικοί με ευδοκίμες σπουδές στη φημισμένη για την μεγάλη παράδοση στα εγγόρδια σχολές της τότε Σοβιετικής Ένωσης: "Tchaikovsky Conservatoire", "Gnessins Institute", "Alma Ata Conservatoire", "Nevskiy Konservatoire" και με άμεση καλλιτεχνική σταδιοδρομία ως μέλη σημαντικών ορχηστρών. Η συγκρότηση και η διεύθυνση της ορχήστρας ανατέθηκε στον μάστορα Δημήτρη Μπότινη. Επει γεννήθηκαν "ΟΙ ΣΟΛΙΣΤ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ".

Η Ορχήστρα αποτελείται από διακεκριμένους Έλληνες και Ξένους μουσικούς-σολίστ με τεχνική αρτιότητα η οποία τους επιτρέπει να λύνουν τα πιο σύνθετα καλλιτεχνικά προβλήματα και να συμπειραματίζονται στο repertoir τους συνθέσεις διαφόρων εποχών και στυλ. Η λειτουργία της Ορχήστρας δεν εμποδίζει τους μουσικούς της να οργανώνουν και μικρότερα συνθέτα Μουσικής Δωματίου: σε μόνιμο σχήμα υπάρχουν το «Κονσέρβатор Πατρών», Τρίο Εγγόρδων, Πάνο Τρίο-Κονσέρβатор-Κονσέρβатор-Σεζιέτο. Επίσης οι μουσικοί της Ορχήστρας ασχολούνται με την εκπαίδευση και ενημέρωση νέων, είτε αυτοί είναι επαγγελματίες είτε απλώς ενδιαφερόμενοι για τη μουσική, πραγματοποιώντας συναυλίες, σεμινάρια, διαλέξεις σ' όλη την Ελλάδα και διδάσκοντας στο Δημοτικό Ωδείο Πατρών. Η ορχήστρα έχει δώσει πολλές συναυλίες στην Πάτρα και άλλες πόλεις της Δυτ. Ελλάδας. Έχει συνεργαστεί με το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών και με το Υπουργ. Πολιτισμού, για συναυλίες σε φεστιβάλ διαφόρων μεγάλων πόλεων.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΟΤΙΝΗΣ

Γεννήθηκε στο Ταϊρταϊκ Τασκένδης του Ουζμπεκιστάν. Αρχισε τις μουσικές του σπουδές στο Μουσικό Σχολείο του Ταϊρταϊκ και συνέχισε στο State Professional School of Music «Gnessins» της Μόσχας, απ' όπου αποφοίτησε με άριστα. Ακολούθησαν σπουδές στο State Musical Pedagogical Institute «Gnessins» της Μόσχας, όπου του απονεμήθηκαν Διπλώμα και ο επιστημονικός τίτλος «Master» με πρώτο Βραβείο Διευθυντής Ορχήστρας. Στη συνέχεια φοίτησε στο Moscow State Tchaikovsky Conservatoire, στην τάξη Διεύθυνσης όπερας και συμφωνικής ορχήστρας, του διασημού Μαστρού και καθηγητή Yuri Simonov, απ' όπου πήρε Διπλώμα Διευθυντού Συμφωνικής Ορχήστρας-Όπερας και τον τίτλο «Master». Έκανε μεταπτυχιακές σπουδές στο Leningrad State Rimsky-Korsakov Conservatoire, με καθηγητή έναν των σημαντικότερων σύγχρονων Διευθυντών Ορχήστρας, τον Yuri Temirkanov, κοντά στον οποίο τελειοποίησε την τεχνική του και ανέπτυξε δική του μουσική προσωπικότητα. Παράλληλα συνεχίζει τη μουσική σταδιοδρομία του διδάσκοντας Διεύθυνση ορχήστρας στο Κρατικό Μουσικό Ινστιτούτο της Μόσχας, δίνοντας πολλές συναυλίες σε διάφορες πόλεις, διευθυνώντας γνωστές ορχήστρες Δημοκρατιών της Σοβιετικής Ένωσης και του εξωτερικού. Από το 1988, είναι Καλλιτεχνικός Διευθυντής και καθηγητής Διεύθυνσης ορχήστρας του Δημοτικού Ωδείου Πατρών. Το 1991, ίδρύει και διευθύνει την Ορχήστρα Δωματίου «ΟΙ ΣΟΛΙΣΤ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ».

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ 1993-94 ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ

ΟΙ ΣΟΛΙΣΤ ΤΗΣ ΠΑΤΡΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΟΤΙΝΗΣ

ΣΟΛΙΣΤ

ΑΣΚΑΡ ΜΠΟΥΡΙΜΠΑΕΒ
βιολοντσέλο

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΥΡΙΔΗΣ
βιολί

ΓΚΟΥΑΝΟΡ ΜΠΟΤΙΝΗ
τσέμπολο

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ
ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΜΑΪΟΥ 1994, ΩΡΑ 20.00